

"Duası öyle parlak bir surette kabul olmuş ki, o keramet-i duaiye, mucize derecesine çıkmış." Burada neden "keramet" denilmiş olabilir?

"ÜÇÜNCÜ MİSAL: Bazı Sahabe-i Güzine, ayrı ayrı maksatlar için dua etmiş. Duası öyle parlak bir surette kabul olmuş ki, o keramet-i duaiye, mucize derecesine çıkmış."(1)

Bu dualar genellikle Peygamber Efendimiz (asm) vefat ettikten sonra eserleri devam eden dualardır. Malum, mucizeler nübüvvetin fiilen devam ettiği dönemde gösterilir. Oysa bu duaların bereketi ve tesiri vefat-ı Nebi (asm)'den sonra da devam etmektedir. İşte bu gibi dualara **keramet** de denilebilir. Zira nübüvvetin fiilen bitmesinden sonra da devam etmektedir.

Bu duaların **mucize** seviyesine çıkması ise, kerametten daha ömürlü daha aşikar daha yüksek olmasından dolayıdır. Malum Peygamber Efendimiz (asm)'in biri **velayet** diğeri **risalet** olmak üzere iki kanadı bulunuyor. Kerametler velayetin meyvesi, mucizeler ise risaletin meyvesidir.

Peygamber Efendimiz (asm)'in velayeti ile mazhar olduğu kerametler elbette normal velilerin kerametinden daha yüksek, daha parlaktır. Dolayısı ile "*Peygamber Efendimiz (asm)'in kerameti mucize seviyesinde bir keramettir.*" denilmesi gayet ince bir nüansa işaret ediyor.

(1) bk. [Mektubat, On Dokuzuncu Mektup, On Dördüncü İşaret.](#)